

Michal Sykorka, 34 rokov, Horná Poruba

Plenér

(starší pravopis *plein-air* alebo *plain-air*; po francúzsky *en plein air*)

je maľovanie vo voľnej prírode priamo pred krajinným motívom

-Hele hošánku a čo vymyslíš ty?

-Prečo „hošánku“? chlapček, chlapec...

-Lebo máš českú kref...je to jasné? tvoja babička má rodokmeň za kabátmi po dedovi, choď pozrieť... aj babičku si navštív...

-No dobre, dobre. Snáď to tak bude, niečo spomínala...

Je prievan a chladný vzduch neprospieva nikomu...je september, alebo október? Ľudia nemajú chuť pozerať do očí a už vôbec nie stromom a rozľahlým lúkam, sú na to moc malí, alebo priveľkí. Do plenéru chodia iba deti a detskí starci.

-Tak čo vymyslíš? Chárona už nespomínaj, o tom napísali... Ani o štetcoch, aj vlaky vyhod' z hlavy...

„Preboha Cháron, čo to mele? kto to je? To mám teraz googliť?“ pomyslel si.

-Ale Kuvik sa mi páčil, to napísali pekne, bol tam chlast, cigarety...už chýbali len kozy a...možno tam aj boli... keď ja som tak zlý čitateľ, preskakujem odseky, či román či poviedky...

-Chľast, chľast!!! žiaden chľast... dedinský pajác...

-Aký dedinský pajác... stará blava! dedinu si schovaj do klobúka, ja ti seno hrabať nebudem. Na to ti ja kašlem, radšej ma daj za klavír, ja som vyššia trieda... Sisleyho a Vincenta študujem po nociach... Skácela! Skácela!

-Pššt.

-A čo keď kričím?

-Pššt. Stíš si toho Beethovena. Rozprávam sa s tebou vážne...Tak čo vymyslíš?

-Keď ja neviem... fakt nemám tušenie a nápady som nezapísal, všetko pozabúdám... A možno som príliš eklektický...

-Nehraj že máš intelekt, nehraj to tu na slovíčka... Chan-šana mlátili kláštornou palicou a smial sa pritom, tleskal im do rytmu... a ty mi vyplakávaj... do kôry stromu, na spadnuté lístie písal... ty sraľo.

-Dobre...dobre...

-Už by si mal začať, tiká to tu... tak tik tak tik...predbiehajú ťa, cítiš ten tok v hlave? To sú vlny ich myšlienok, majú toľko nápadov že strácajú aj z podklobúka, vôbec im to nechýba... vedia že prídu

nové a lepšie... hlavne lepšie! to sa nauč: Sebavedomie. Tak hor sa mor do hory! sadaj k tomu stroju od feťákov.. ťuki ťuki ako sýkorky na parapete... na suseda nepozeraj, ten je zvyknutý na ťukanice od doktora... Aj ja som si to celé vydrel, od podlahy. Môj pot daromne neupadol do zeme. Žnem si svoju úrodu...

-Veď idem, ideem... tak rozmýšľal som o vdove, či starej dievke... rodina magnáta a záľuba v umení, hlavne vo výtvarnom umení... A vernisáž...tam sa stretnú, on mladý bezvýznamný iba plno odhodlania.... zrazu stoja pri maľbe, spýta sa čo ho najviac zaujalo... Dáždniček, pery...zajačik v tráve? Sám je maliar... ukáže práce, pozve do ateliéru a bum, znenazdajky spolu v plenéri, prispieva mu na farby, pozýva na večierky...až opitá to nevydrží a skočí po ňom, jasné že ju odmietne, má rád slúžku v kvietkovanej zástere, vietor jej krásne povieva za uchom...a čisté srdce.

-Jéžiši, jak zasraný Maupassant!

-Čo máš proti nemu?

-Ale nič...to mi len tak ušlo.

-No a to je všetko.

-Čo? toto má byť ono? Ty si zo mňa robíš šaška?! Padaj do kúta a rátaj do dvesto! ja to zatiaľ premyslím... Kysucké Jašíky... hmmm... ukáž sem tie poviedky...Ha!!! táto sa volá Zaprášená fotka... v jednej básni sme mali zaprášenú fotku...pamätáš o kom bola? ach jo...pozri a vlastne ešte počítaj...pomaličky, nezrýchľuj! Ja na to prídem... snáď ma neporazí banda nedorastkov, keby radšej malé decko...tomu to odpustíme...

198, 199, dvesto. Usadol za písací stroj. Zvyšky pervitínu prischli na páske.

-Zasrané fetky! Ešte to tu nadýcham... napíšeme o Kláre, dnes mi hrala na piáno...božská Klára...napíšeme o nej, prečo ma to nenapadlo hned? vyhábaš sa pohľadom, ty jedna!... máš ma rada!

-Nechcem písať o Kláre...nezaujímam ma tvoja Klára.

-Drž hubu, čo ty vieš o láske? No tak uхни odtiaľ, lebo pôjdeš zase rátať...počkať... počkať...NE! mám to!!! MÁM TO!!! Cashflow, CASHFLOW!!! bude sa to volať Cashflow a počúvaj ten scenár...pane na nebi, GÉNIUS, hahááá...ja som génius!!! prvá scéna: dvaja muži nad jazerom pozerajú tupo do vody, ryby skáču, padá mesiac, cigáro, hlt vodky a v tom...

Do bytu vošla postava.

-Čo robíš zas so zrkadlom?!

Spýtal sa ženský hlas. Vyčítavo.

-A čo by som s ním robil?

Odpovie a pokrúti hlavou. V tomto byte nemá ani trochu klúdu.